

عنوان مقاله:

تحلیلی بر گفتمان سیاسی امام خمینی(س) در انقلاب اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهشی متین (امام خمینی و انقلاب اسلامی)، دوره 11، شماره 45 (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسنده:

حسینعلی قجری - عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

در این مقاله، تلاش شده تا با عنایت به اینکه انقلاب اسلامی اساسا بر اساس غالب نظریه ها، یک انقلاب فرهنگی و اندیشه ای و ماحصل مبارزات گفتمانی و هژمونیک شدن یک گفتمان در تقابل با گفتمانهای دیگر بوده است و با توجه به این مساله مهم که تلاش امام خمینی برای گفتمان سازی و کسب اعتبار برای این گفتمان و تبدیل آن از اسطوره به پنداره یکی از مهم ترین عوامل پیروزی انقلاب اسلامی بوده است، با استفاده از نظریه و روش تحلیل گفتمان به این سوال اصلی پاسخ دهد که: «چرا گفتمان سیاسی امام خمینی در میان گفتمانهای متعدد رایج در آستانه انقلاب توانست هژمونیک شود؟» در پاسخ به این سوال، نظریه تحلیل گفتمان لاکلاو و موفه همراه با مفاهیمی از نورمن فرکلاف و روث وداک به عنوان چهارچوب نظری انتخاب گردیده است و با مبنا قرار دادن این نظریه، فرضیه این مقاله در پاسخ به سوال فوق بدین شرح است: «گفتمان سیاسی امام خمینی به دلیل داشتن توان به کارگیری "رویه های طرد و برجسته سازی"، "ایفای نقش عاملان سیاسی"، "اعتبار" و "در دسترس بودن"، در آستانه انقلاب اسلامی در ایران هژمونیک شد.»

کلمات کلیدی:

گفتمان، تحلیل گفتمان، رویه های طرد و برجسته سازی، عاملان سیاسی، اعتبار، دسترسی و هژمونی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1819959>

